

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 aprilie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail în cauza penală în privința lui

Velciuc Iacov xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.01.2016 - 02.03.2017;
2. Instanța de apel: 30.03.2017 - 27.04.2017;
3. Instanța de recurs: 17.07.2017 - 24.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 02 martie 2017, Velciuc Iacov a fost condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în temeiul art.332 alin.(2), 391 alin.(2) Cod de procedură penală, în privința lui Velciuc Iacov s-a dispus încetarea procesului penal pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Velciuc Iacov, la 27 noiembrie 2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul comun din xxxxx împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneaga Sofia care, în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat i-a aplicat lui Velciuc Vasili mai multe lovituri cu pumnul în față, în piept și cu o bărdiță l-a lovit de două ori în regiunea capului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.250 din 03 decembrie 2015, vătămări corporale ușoare și neînsemnate, sub formă de plăgi tăiate în regiunea temporo-parietală și parieto-occipitală pe dreapta cu lezarea periostului osului temporal, cu tumifiere și echimoză a țesuturilor moi în jur și echimoză în jurul ochiului drept, totodată amenințându-l cu moartea, existând pericolul realizării acestei amenințări.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* de către instanță în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.

2.1. Tot el, Velciuc Iacov, a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală pentru faptul că, la 27 noiembrie 2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul comun din xxxxx împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneaga Sofia care, în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat a numit-o pe Moșneaga Sofia cu cuvinte necenzurate, a trântit-o jos și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele peste tot corpul, cauzându-i dureri fizice, după care a stricat geamurile de la ușile casei și vesela de bucătărie, prin ce a cauzat un prejudiciu material considerabil.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Velciuc Iacov au fost încadrate în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu material.

Instanța, reținând modificările operate prin Legea nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, a conchis că aceste acțiuni nu constituie infracțiune de violență în familie, ci o contravenție prevăzută de art.78¹ Cod contravențional, din care motiv a încetat procesul penal pe acest capăt de învinuire în temeiul art.332 alin.(2) Cod de procedură penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I.Velciuc să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea de la el a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 80 lei, ce urmează a fi achitată pe contul SMLR Cantemir și pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 3666 lei, ce urmează a fi achitată pe contul Secției Investigații biologice a Centrului de Medicină Legală a Ministerului Sănătății.

În argumentarea soluției date procurorul a invocat că, instanța pe capătul de învinuire a lui I.Velciuc în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, corect a apreciat situația de drept și, în temeiul art.332 alin.(2), 391 Cod de procedură penală, a încetat procesul penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție, iar cât privește învinuirea adusă inculpatului în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, aceasta a fost cu certitudine demonstrată prin declarațiile părților vătămate V.Velciuc, S.Moșneaga, care au fost eronat apreciate de instanță, din care rezultă că inculpatul a inițiat un conflict cu părinții lui și i-a amenințat cu omorul, iar în continuarea acțiunilor sale a luat o secure și în mod intenționat i-a aplicat tatălui său V.Velciuc două lovituri în regiunea capului, în urma căruia putea surveni decesul acestuia, loviturile fiind aplicate în regiunea vitală a corpului uman, în cap, și doar din cauze independente de voința inculpatului nu a survenit decesul părții vătămate; - nu s-a ținut cont de acțiunile inculpatului, de vârsta înaintată a victimei, de starea ei de sănătate precară și de faptul că după aplicarea loviturilor aceasta a căzut la pământ, a considerat că partea vătămată a decedat și l-a lăsat în pace, după care a ieșit în stradă cu bărdița la spate după mama sa; - instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului S.Grosu; - instanța nu a luat în considerație de circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpat, care a fost comisă față de membrii familiei cu care locuiește împreună și că aflarea lui la libertate crează pericol real pentru viața acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 27 aprilie 2017, a fost admis, din alte motive, apelul declarat de procuror, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Velciuc Iacov s-a încetat procesul penal în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art.78 alin.(2) Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională și în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art.78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Totodată, s-a respins cerința procurorului în partea încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 80 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr.250 din 03.12.2015 și în sumă de 3666 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr.903 din 11.01.2016.

4.1. Instanța de apel a constatat că Velciuc Iacov, la 27 noiembrie 2015, în jurul orei 17.00, aflându-se la domiciliul comun din xxxxxx împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneaga Sofia, care sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat i-a numit pe ambii cu cuvinte necenzurate, a trântit-o jos pe Moșneaga Sofia și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele peste corp, cauzându-i dureri fizice, iar lui Velciuc

Vasili i-a aplicat cu mâinile mai multe lovituri în diverse părți ale corpului și cu o bărdiță în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare.

Apreciind probele administrate în cauza penală, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția lui Velciuc Iacov în privința lui Moșneaga Sofia în săvârșirea contravenției prevăzute de art.78¹ Cod contravențional – maltratarea și alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru de familie, care au provocat vătămarea neînsemnată a integrității corporale, iar în privința lui Velciuc Vasili - în săvârșirea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional – vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că susține concluziile primei instanțe, prin care acțiunile inculpatului pe episodul părții vătămate S.Moșneaga au fost reîncadrate din prevederile art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal în cele ale art.78¹ Cod contravențional, deoarece prin Legea nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, din prevederile art.201¹ alin.1) Cod penal au fost excluse calificativele „*manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral*”, iar pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămarea neînsemnată a integrității corporale, a fost introdusă răspunderea contravențională, în temeiul art.78¹ Cod contravențional, astfel că legea penală nouă, apărută după ce a fost comisă fapta imputată inculpatului, este mai favorabilă pentru inculpatul V.Velciuc, deoarece îi ameliorează situația. Însă, pe acest capăt de învinuire, instanța, deși a indicat că fapta persoanei constituie o contravenție, nu a indicat contravenția constatată în acțiunile lui I.Velciuc.

Cît privește învinuirea adusă inculpatului în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, care se critică prin apel de către procuror, instanța de apel, verificând probele examinate de prima instanță, prin cercetarea lor, și anume declarațiile inculpatului I.Velciuc, a părților vătămate V.Velciuc și S.Moșneaga, a martorilor M.Moșneaga, S.Grosu, cât și probele scrise - procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 27.11.2015, de cercetare la fața locului din 27 și 28.11.2015, rapoartele de expertiză medico-legală nr.250 și 903 din 03.12.2015 și 11.01.2016, a conchis că prima instanță just a concluzionat că acțiunile lui I.Velciuc nu întrunesc indicii calificativi a infracțiunii prevăzute de art.27,145 alin.(1) Cod penal, însă incorect a reîncadrat aceste acțiuni în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, deoarece latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii date este total diferită față de cea pentru care a fost învinuit inculpatul, și infracțiunea dată nu a constituit obiectul urmăririi penale și nu se suprapune ca conținut cu infracțiunea incriminată, care nu i-a fost adusă la cunoștință lui I.Velciuc, prin ce se diminuează dreptul inculpatului la un proces echitabil, esența căruia constă în asigurarea respectării principiilor fundamentale ale oricărui proces, și anume principiul contradictorialității și dreptului la apărare.

Totodată, verificând argumentele procurorului expuse în apel cu probele administrate, instanța de apel a conchis că pe acest capăt de învinuire lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate, care este caracterizată prin intenția directă a infracțiunii, persoana conștientizează și acționează în vederea survenirii morții părții vătămate, dorind acest fapt, ce la caz nu a fost demonstrat, ci s-a confirmat comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, instanța de apel a reținut că esențial pentru încadrarea juridică a faptei inculpatului, după caz, în tentativă de omor calificat în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal, este stabilirea formei și modalității vinovăției cu care a fost săvârșită fapta. În cazul tentativei de omor inculpatul trebuie să acționeze cu intenția de ucidere. Este adevărat că obiectul folosit de către inculpat și partea corpului care a suferit leziunile corporale indică asupra pericolului care putea fi provocat părții vătămate, însă și în acest caz, făptuitorul trebuie să acționeze cu intenția de omor, ceea ce nu a fost dovedit.

Instanța a reținut că aspectele privind modul în care s-a produs lovirea părții vătămate de către inculpat au fost confirmate prin declarațiile părții vătămate V.Velciuc, cât și de

constatările medico-legale, fiind certă împrejurarea că inculpatul a aplicat două lovituri cu o bărdiță în zona capului părții vătămate, cauzându-i leziuni corporale ușoare, dar acesta nu au fost aplicate cu mare intensitate, în caz contrar leziunile cauzate erau să fie cu mult mai grave. Astfel, instanța, reținând toate circumstanțele cauzei, a conchis că nu s-a dovedit că inculpatul ar fi urmărit suprimarea vieții părții vătămate și nu a acceptat posibilitatea producerii unui asemenea rezultat, ci doar a vătămării victimei, fiindcă la caz nu au existat circumstanțe care ar fi întrerupt acțiunile inculpatului și nu au existat cauze independente de voința inculpatului, care l-ar fi împiedicat pe acesta în realizarea acțiunilor menite să producă efectul omorului, prevedere stipulată de art.27 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a căzut de acord cu constatările făcute de prima instanță, care a respins afirmațiile procurorului, precum că I.Velciuc nu și-a dus intenția de omor a lui V.Velciuc până la capăt datorită faptului că ultimul a fugit de la locul faptei, deoarece cert s-a dovedit că partea vătămată nu a fost urmărită de inculpat și dacă acesta ar fi dorit să omoare partea vătămată, ar fi putut să o facă, însă nu a admis asemenea acțiuni.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul procurorului, precum că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile părților vătămate V.Velciuc și S.Moșneaga, prin care se demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, 145 alin.(1) Cod penal, deoarece, în instanță atât V.Velciuc, cât și S.Moșneaga, nu au declarat că inculpatul a urmărit intenția de a-l omorî pe V.Velciuc, această afirmație nu se deduce nici din declarațiile date de părțile vătămate în cadrul urmăririi penale.

Respinsă de instanță a fost și solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 80 lei și 3666 lei, pe motiv că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul de stat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând că instanța a dat apreciere incorectă probelor administrate fără a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel, referindu-se la aceleași motive ce sunt redată la pct.3 al prezentei decizii, suplimentar invocând că instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorului S.Grosu, care a declarat că a vazut în mâna inculpatului o secure; - instanța deși a descris probele prezentate spre cercetare la pag.9 a deciziei, însă nu le-a dat o careva apreciere în coroborare cu alte probe, potrivit art.101 Cod de procedură penală; - dispozitivul deciziei este expus neclar, deoarece instanța a admis din alte motive apelul procurorului, dar a casat sentința și prin rejudecarea cauzei a pronunțat o nouă hotărâre; - instanța deși a constatat că lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal, a încetat procesul penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art.78 alin.(2) Cod contravențional și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare, care urmau a fi soluționate potrivit art.229 alin.(1) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, ori faptei săvârșite I s-a dat o încadrare juridică greșită.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima

instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate în prima instanță.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

După cum rezultă din actele cauzei, procurorul declarând apel împotriva sentinței a solicitat casarea parțială a acesteia în partea învinuirii aduse inculpatului în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal. Totodată, fiind de acord cu soluția primei instanțe pe episodul părții vătămate S.Moșenaga, prin care acțiunile inculpatului au fost reîncadrate în prevederile art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal în cele ale art.78¹ Cod contravențional, cu încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, deoarece fapta inculpatului constituie o contravenție.

Instanța de apel, judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, a concluzionat că prima instanță argumentat a ajuns la soluția dată, însă nu a indicat și constatat fapta persoanei ce constituie o contravenție, precum nu a indicat contravenția constatată în acțiunile lui I.Velciuc, motiv ce a permis instanței de apel de a casa sentința primei instanțe, din alte motive, întru a corecta eroarea comisă, în acest sens instanța de apel s-a conformat prevederilor art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, care enunță că instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Totodată, instanța de apel examinând apelul procurorului sub aspectul în care se critică sentința primei instanțe în partea reîncadrării acțiunilor inculpatului I.Velciuc din prevederile art.27,145 alin.(2) în cele ale art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, a conchis că incorect acestea au fost reîncadrate de prima instanță, deoarece latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de violența în familie diferă de cea a infracțiunii de omor intenționat, dar, respectiv, reținând materialul probator administrat în cauză pe acest episod, a concluzionat că acțiunile inculpatului nu întrunesc indicii calificativi ai infracțiunii prevăzute de art.27,145 alin.(1) Cod penal, lipsind în acțiunile inculpatului latura subiectivă, adică intenția de omor a părții vătămate, ci comiterea unei contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod penal.

Sub aspectul vizat, instanța de apel a constatat fapta inculpatului I.Velciuc precum este descrisă la pct.4.1 al prezentei decizii și a încadrat acțiunile acestuia pe episodul părții vătămate Moșneaga Sofia în baza art.78¹ Cod contravențional și pe episodul părții vătămate Velciuc Vasili în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Prin urmare, concluzia instanței de apel referitor la constatarea faptei pe episodul părții vătămate V.Velciuc, nu corespunde cu încadrarea acțiunilor de care a fost recunoscut vinovat inculpatul în baza art.78 alin.(2) Cod penal, ceea ce contravine prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

În sensul celor relatate mai sus, Colegiul penal mai reține și o altă circumstanță invocată de instanța de apel referitor la faptul că prima instanță nejustificat a reîncadrat acțiunilor inculpatului I.Velciuc din prevederile art.27,145 alin.(2) Cod penal în cele ale art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, pe motiv că latura subiectivă a infracțiunilor diferă, în primul caz se urmărește cauzarea decesului victimei, iar în al doilea caz se urmărește cauzarea vătămării corporale ușoare a integrității corporale a unui membru de familie, de către alt membru de familie.

Rezumând situația de fapt, Colegiul penal atestă că, instanța face concluzii contradictorii, deoarece încadrând fapta lui I.Velciuc în baza art.78 alin.(2) Cod penal, reține că ”V.Velciuc și S.Moșneaga sunt membrii de familie și, în urma loviturilor, lui V.Velciuc i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare”.

Colegiul penal consideră pripită constatarea instanței de apel pe acest capăt de acuzare, că fapta penală prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal nu a constituit obiectul urmăririi penale, nu se suprapune ca conținut cu infracțiunea incriminată, fără a analiza învinuirea adusă inculpatului, în raport cu circumstanțele reale ale cauzei.

Totodată, instanța de apel nu a dat o analiză obiectivă faptei pentru săvârșirea căreia inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art.27,145 alin.(2) Cod penal, descrisă și la pct.2 al deciziei, din care reiese că victima infracțiunii, în corespundere cu art.133¹ Cod penal, este membru al familiei făptuitorului.

La fel, instanța urma să constate cert dacă acțiunile inculpatului au fost sau nu îndreptate anume spre curmarea vieții părții vătămate V.Velciuc, ținând cont de faptul că acesta la aplicarea loviturilor părții vătămate a folosit o bărdiță, și care au fost cauzele independente de voința lui ce l-au împedecat să-și ducă intenția până la capăt, reieșind din circumstanțele reale constatate în cauză.

În concluzie, Colegiul penal constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea contestată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe, prin prisma art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală întemeiată și motivată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 27 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui Velciuc Iacov și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 22 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun